

Den trasiga ekonomin - ett stort problem att lösa

Publicerad: 27 december 2016

Författare: Mikael Mjörnberg

Svenska handboll blöder uppenbarligen ekonomiskt. Ett sorgligt faktum som det känns otroligt att det ska gå att komma till rätta med inom en överskådlig framtid.

Julhelgens mest intressanta läsning för alla med ett gediget intresse för handboll publicerades i [Sportbladet](#) där de ekonomiska förehavandena i Handbollsligans olika föreningar lades under lupp.

Vi skulle väl kunna kalla det för skräckläsning.

Precis som inom många andra idrotter finns en elitlicens, ekonomiska regler som man måste leva upp till för att få spela kvar i ligan, men den tycks inte efterlevas särskilt väl.

Enligt tidningens granskning har fler än hälften av klubbarna i landets ädlaste handbollsliga skulder som gör att de riskerar att förlora sin elitlicens. Det är, om ni frågar mig, frapperande.

I elva år har det funnits regler som ska styra att klubbarna sköter sin ekonomi, där det framförallt är ett positivt eget kapital som är nyckeltalet, och ändå ser det så pass illa ut som det gör. Klubbarna dras med skulder och har lärt sig förfina sina metoder för att

få snygga siffror på sista raden. Vare sig det rör sig om uppskrivna fastigheter eller välvilliga lån utan ränta som skjuts till från supportrar och sponsorer med hjärtan som klappar hårt för föreningarna.

Trots att reglerna funnits så länge som de ändå gjort är det bar Aranäs (2013) som degraderats som en följd av utebliven elitlicens.

Det är naturligtvis inte sunt att det endast är Kristianstad, Ystad, Alingsås och Sävehof som kan stoltsera med mastiga egna kapital (pengar på banken och framgång tycks gå ganska väl hand i hand där). Att H43 gick i konkurs mitt under säsong och HK Drott kom ner i allsvenskan med en fullständigt kraschad ekonomi förvånar inte mot den rådande bakgrunden, det är så verkligheten ser ut inom handbollen.

Och ska vi vara realistiska, ser det ut så i den högsta ligan är det klart att det inte är särskilt mycket bättre ut en division ner. Faktum är att det inte är särskilt många lag i allsvenskan som har organisatoriska förutsättningar och ekonomi nog att leva upp till de krav som bör ställas på klubbar i handbollens finrum.

Skulle hälften av elitklubbarna bli av med sin licens (ett i allra högsta grad högst hypotetiskt scenario i och med att det inte kommer att hända), står inte lika många allsvenska föreningar redo att ta deras platser.

Det är en nöt att knäcka för rättskipare på förbund, i intresseföreningar och klubbledare att hitta en lösning på problemen. För i långa loppet är det naturligtvis bara av ondo att klubbarna blöder ekonomiskt. Vi kan se det inom hockeyn där framförallt allsvenskan dras med fruktansvärt haltande ekonomier och där Hockeyettan (där Lindlöven huserar) kommer att få nya ekonomiska krav från och med nästa säsong.

Men precis som inom handbollen hittar klubbarna fiffiga sätt att kringgå reglementet och på så sätt göra det i allra högsta grad tandlöst. Vilket i det långa loppet inte gynnar någon. Mer än kanske spelarna som under korta perioder kan komma in och hämta mer pengar än det egentligen finns täckning för.

Det är fascinerande, men samtidigt sorglig läsning att det ser ut som det gör i Handbollsligan. Men tyvärr tror jag det kommer att bli väldigt svårt att komma till en lösning på problemet inom det närmaste. Det krävs ett gemensamt ansvar som jag inte tror att klubbarna är beredda att ta. Hur mycket jag än skulle vilja att det var så.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/den-trasiga-ekonomin-ett-stort-problem-att-losa/>